

การทำทาน

หลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป

ณ บัดนี้ขอเจริญพรท่านสาธุชนทั้งหลายที่ได้มารับพรกันใน
วิหารนี้ ในเบื้องต้นพากันมุ่งหน้าออกจากกรุงเทพมหานครมาเชียงใหม่
ตั้งจิตตั้งใจพากันมาสร้างคุณงามความดี ใน**บุพพเจตนา**
เบื้องต้น ทุกคนที่อยู่บ้านของตนก่อนจะออกเดินทางมาคงจะมี
เจตนาศรัทธาแก่กล้า การเสาะแสวงหาซึ่งสิ่งของจะมาทำบุญ
ทำทานการกุศลนั้น คงทำจิตใจของตนให้เข้มข้นเบิกบานใน
การบุญการกุศลผลทานอยู่ด้วยกันทุกคน

เมื่อจิตของเราทุกคนเป็นกุศลขั้นนี้แล้ว จึงได้พากันตั้งจิต
ตั้งใจได้หาสิ่งของผ้าผ่อนท่อนสไบ เครื่องสิ่งของต่างๆที่จะสร้าง
กองการกุศลผลบุญเอาไว้เป็นที่พึ่งของตน จิตทุกคนเป็นกุศล
เป็นคุณงามความดี จิตมีความสุขเกิดขึ้น เรียกว่า **จิตเต**
ปลันเน จิตเข้มข้นเบิกบานในคุณงามความดีที่ตนเองจะ
กระทำนั้น ตั้งแต่ในเบื้องต้นแล้วเป็นคุณงามความดีเป็นกุศลมี
ขึ้นในจิตใจทุกคนเช่นนั้นแล้ว บัดนี้จึงได้พร้อมเพรียงกัน จักรถ

จัดเรือออกเดินทางมาด้วยความปลื้มใจของตนเอง หรือมีความชื่นใจของตนเอง ออกเดินทางว่าตนเองจะออกไปแสวงหาสร้างซึ่งคุณงามความดีเอาไว้เป็นที่พึ่งของตน จิตทุกคนหากมีกุศลเกิดขึ้นเช่นนี้แล้ว ก็เลยพากันเดินทางมาด้วยความสะดวกสบายใจ มากับบุญกับกุศล

เมื่อหากทุกคนไปถึงสถานที่วัดใดก็ดี ที่ได้ไปมาแล้วนั้น จนพากันมาถึงสถานที่นี้ มาถึงวัดนี้บัดนี้ก็พากันตั้งจิตตั้งใจ ได้พากันรับศีล สมาทานศีลให้ตนเองเป็นผู้มีศีลเกิดขึ้นในตนพร้อมเพรียงแล้ว วัตถุประสงค์ของท่านของตน ทั้งปัจจัยและผ้าผ่อนท่อนสไบ นั้นก็ได้มาด้วยความบริสุทธิ์ เป็นวัตถุประสงค์ ก็ได้พร้อมเพรียงกันกล่าวคำถวายเป็นผ้าไตรจีวรบังสุกุลและจีวรเกิดขึ้นถวายแก่สงฆ์ ปลงจิตปลงใจเสียสละบริจาคกองการกุศลผลบุญของตน ตามมักมาได้ มีน้อยทำไปตามน้อย มีมากก็ทำไปตามมาก ของตนเองที่จะเสียสละบริจาค สร้างกองการกุศลผลบุญนั้น

บัดนี้เมื่อพากันกล่าวคำถวายทานด้วยความเคารพนอบน้อมในกองการกุศลผลบุญของตนเอง เรียกว่า **มูญจนเจตนา**

ในท่ามกลาง พวกกันกล่าวคำก่อสร้างถวายเป็นสังฆทานด้วยจิต
แช่มชื่นเบิกบานในการบุญการกุศลผลทานของตนเองอยู่ ใน
ท่ามกลางเช่นนี้ก็ถวายได้ด้วยความเคารพ ผ้าบังสุกุลและ
ปัจจัยของตนเองที่ได้ตั้งเอาไว้ด้วยความเลื่อมใสในบุญในกุศล
ที่ตนเองได้กระทำนั้นเรียกว่ามูญจนเจตนาในท่ามกลางพวกกัน
สร้างความคิดด้วยความปลื้มปีติยินดีในบุญในกุศลของตนเองที่
ทำนั้น

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสรรเสริญว่าบุคคล
เกิดขึ้นมาแล้วได้พากันสร้างคุณงามความดี เอาไว้เป็นที่พึ่งของ
ตน ชีวิตก็มีคุณค่า มีสาระ มีประโยชน์ มีผลเกิดขึ้นในชีวิตของ
ตนแต่ละบุคคลที่ได้สร้างความคิดเอาไว้ บัดนี้หากทุกคนได้พากัน
ได้รับพรไปแล้วหากไปยืนเดินนั่งเดินนอนอยู่ที่ใดก็ดี ก็ขอให้นึก
ถึงบุญกุศลที่ตนเองได้กระทำเอาไว้ ทำใจของตนให้แช่มชื่นเบิก
บานในการบุญการกุศลผลทานที่ตนเองได้บริจาคไปแล้วนั้น ก็
เรียกว่า **อปราปรเจตนา** เจตนาที่บุคคลได้ทำสุดท้าย

ในทั้งสามอย่างนี้ ตั้งแต่ปุพพเจตนาเบื้องต้น ทุกคนจิตเป็น
กุศลแล้วดังได้กล่าวมานั้น ในท่ามกลางเรียกว่า มุญจนเจตนา
ได้ถวายของท่านด้วยความเคารพ วัตถุไทยทานก็บริสุทธิ์ ตนเอง
ก็เป็นผู้มีศีล ภิกษุผู้รับสังฆทานของตนเองก็เป็นผู้มีศีล บุญกุศล
ก็ได้ไพศาลอันใหญ่หลวง เป็นบุญกุศลอันได้มาก องค์สมเด็จพระ
พระผู้มีพระภาคทรงสรรเสริญว่าถวายเป็นสังฆทานได้บุญมาก
พวกเราท่านทั้งหลายพระผู้พระภาคทรงตรัสไว้เช่นนั้น เราก็พากัน
ตั้งจิตตั้งใจถวายเป็นสังฆทานไปแล้วก็คงจะได้ผลานิสงส์
ตามจิตประสงค์จำนงตั้งเอาไว้ด้วยกันทุกคน

บัดนี้เราถวายไปแล้วอย่างนี้ เราก็ตั้งจิตใจอยากพึงธรรม
เทศนาพอเป็นเครื่องประดับสติปัญญา เพิ่มพูนบารมีของแต่ละ
บุคคลให้สูงขึ้น เพราะการสร้างบุญสร้างกุศลนั้น เมื่อเราทำบุญ
ทำกุศล รู้จักทำคุณงามความดีเอาไว้เป็นที่พึงของตนตามกำลัง
แล้ว ก็อยากพึงเทศน์พึงธรรม เพื่อให้ได้ยินคุณงามความดีที่จะ
ได้ประพฤติปฏิบัติให้เกิดให้มีขึ้นแก่ตนเอง การทำบุญทำทาน
การกุศลนั้นก็ขอให้คณะศรัทธาทำความเข้าใจในการสร้างบุญ

สร้างกุศล คนที่ไม่มีศรัทธาก็ให้มีศรัทธา สร้างบุญสร้างกุศล
เอาไว้เป็นที่พึ่งของตน ให้พากันตั้งใจตั้งใจเราทำบุญทำกุศล
นั้น

แม้จะมีมากมีน้อย เราอย่าไปคิดถึงบุญถึงกุศลว่ามันน้อย
เกินไปเราจะไม่ทำ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า
บุญสำเร็จด้วยการอนุโมทนา การที่บุคคลไม่มีอะไรเลยจะ
ทำบุญทำกุศลนั้น คือเห็นบุคคลอื่นทำบุญทำทานการกุศล
ทอดผ้าป่าบั้งสุกและจิวรก็ดี หรือทอดกฐินก็ดี หรือทำบุญอยู่
สถานที่ไหนที่นี้ วัดนี้วัดนั้นก็ดี เห็นบุคคลอื่นเค้าทำเช่นนี้ เราก็ให้
มีจิตชุ่มชื่นเบิกบาน ยกมือไหว้อนุโมทนาสาธุการกองการกุศล
ผลบุญกับบุคคลอื่น ก็ได้บุญได้กุศลเรียกว่าบุญสำเร็จด้วยการ
อนุโมทนา

บัดนี้บุคคลไม่มีอะไรจะสร้างบุญสร้างกุศลได้อย่างไร อีก
อย่างหนึ่ง บุญสำเร็จด้วยการชวนชวายนั่นอย่างไร คือบุคคลไม่
มีอะไรแล้วแต่ก็ใช้ปากของตนไปชักชวนหมู่ฝูงทั้งหลายมา
ทำบุญทำทานการกุศล จะใส่บาตรก็ดี ทำคุณงามความดีอยู่ที่

ใด ทำอะไรมันเป็นผลเป็นประโยชน์ ให้ความสุขทั้งตนและ
บุคคลอื่นและสัตว์อื่น เจ้อจันไปตามกำลังความสามารถของ
ตน เราก็ใช้ปากของเราชี้แนะชักชวนบุคคลอื่น ว่าไปทำบุญทำ
ทานการกุศลที่โน้นที่นี่ จะไปวัดโน่นวัดนี้ก็ดี หรือจะไปทำบุญทำ
กุศลบ้านคนโน้นคนนี้ จะทำบุญขึ้นบ้านใหม่ก็ดี อย่างนี้ อันเป็น
บุญเป็นกุศลแล้ว ก็ให้ใช้ปากของตนชักชวนบุคคลอื่นทำคุณ
งามความดี

ถ้าหากคนอื่นจะไม่ทำคุณงามความดี จะทำบาปหยาบซ้ำ
สิ่งที่ไม่ควรที่กระทำ จะนำทุกข์มาให้ นั่น เราก็ใช้ปากของเรา
ตักเตือนคนอื่นไม่ให้ทำความชั่ว กรรมมันจะเป็นบาป ก็เรียกว่า
ชักชวนคนทำคุณงามความดี ชักชวนให้คนทำบุญทำทานการ
กุศลตามมักมาหาได้ของตน ชักชวนเช่นนั้นด้วยวาจาของตน ก็
เรียกว่าเราใช้ปากของเราเป็นผลเป็นประโยชน์ทำบุญทำกุศล
ได้

หากเรามีสิ่งของที่ดี มีมากมีน้อยเพียงใด เราจะทำบุญทำ
กุศลนั้น อย่าไปคิด เราจะทำไปแต่น้อยๆ ทำบุญทำกุศลจะมีข้าว

ก็ดี จะมีผักก็ดี มีอาหารการกินตั้งแต่เล็กแต่น้อยก็ตาม เราก็เอา
ไปทำคุณงามความดีได้ ทำบุญทำกุศลได้ เราไม่ต้องละอายคน
อื่นอะไร ทำบุญทำกุศล

คนที่ไม่มีอะไรก็เอากายของตนนี้สีทำ แม้เราจะทำอาหาร
การกินเลี้ยงพระเจ้าพระสงฆ์ เลี้ยงหมู่เลี้ยงฝูงก็ดี เราเอา
ร่างกายของเรานี้แหละทำบุญทำกุศล จัดที่นั่งก็ดี ปิดกวาด
ศาลาก็ดี ล้างถ้วยล้างชาม ช่วยกันทำอาหาร ช่วยกันทำสิ่งโน้น
สิ่งนี้ ช่วยกันชวนชวนอยู่ เรียกว่าเราเอาร่างกายของเรานี้สร้าง
บุญสร้างกุศลให้เกิดขึ้น นี่แหละบุคคลที่ไม่มีอะไร แต่เอา
ร่างกายของตนสร้างบุญสร้างกุศลได้ให้เกิดเป็นบุญเป็นกุศลได้
เกิดขึ้นมาได้ ในกายของตน เรียกว่าเอากายสร้างคุณงามความดี
ให้มีขึ้น นี้อย่างหนึ่ง

ถ้าบุคคลมีสิ่งของก็ดี มีมากมีน้อยเพียงใด เราจะทำบุญทำ
ทานการกุศลได้หลายอย่าง เราจะทานข้าวทานน้ำก็ดี ผ้าผ่อน
ท่อนสไบ คิลานเภสัชปัจจัยยาบำบัดโรคภัยไข้เจ็บก็ดี ขุดน้ำบ่อ
ก่อถนน สร้างโบสถ์สร้างวิหาร ศาลาโรงรั้วนาก็ดี ทั้งหลายเหล่านี้

สร้างพระพุทธรูป พระสถูป พระเจดีย์ ทานสิ่งของอันใดมันเป็น
บุญเป็นกุศลที่เราทุกคนพอจะทำได้ตามกำลังของตนหรือร่วม
สร้างกับหมู่กับฝูง ตามกำลังของตนเช่นนี้เรียกว่าเป็นผู้มีศรัทธา
สร้างความดีให้เกิดให้มีขึ้นแก่ตนเอง ผลอันที่เราสร้างบุญสร้าง
กุศลอันนี้แล จะอำนวยผลให้เรามีความสุขได้

บุคคลใด(บริจาค)ทานข้าวทานน้ำ เกิดชาติใดภพใดเราจะมี
อาหารการกินบริบูรณ์ ไม่อดไม่อยาก เป็นอานิสงส์ของผลบุญ

บุคคลทานผ้าผ่อนท่อนสไบ เครื่องนุ่งห่ม เกิดชาติใดภพใด
ได้ร่างกายผิวพรรณผ่องใส สวยสดงดงาม และมีผ้านุ่งผ้าห่มไม่
อดไม่อยาก อย่างสมบูรณ์เป็นอานิสงส์

บุคคลทานธูปทานเทียนก็ดี เกิดชาติใดภพใดจะมีดวงตา
แสงสว่างไสว มองได้เห็นไกล ตาไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเป็นอานิสงส์
ของผลบุญ

บุคคลทานคิลานเภสัชปัจฉัยยาบำบัดโรคภัยไข้เจ็บตาม
กำลังมักมาหาได้ของตนนั้น เมื่อทานไปแล้วเกิดชาติใดภพใด
แล้ว เราจะไม่มีการไข้เจ็บมาเบียดเบียนร่างกาย ไม่ได้เข้าหา

แพทย์หาหมอ หยูกยากี่ไม่ได้กินสักเม็ดตั้งแต่เลิกจนกระทั่งไป
ถึงเฒ่าถึงแก่ อานิสงส์ผลบุญจะได้เช่นนั้นเราก็ควรพากัน

พิจารณาดู

บุคคลใดพากันสร้างโบสถ์สร้างวิหาร สร้างศาลาก็ดี ร่วม
สร้างกับหมู่ บุญอานิสงส์เช่นนี้ เกิดชาติใดภพใดจะมีบ้านอยู่
หลังใหญ่ หลังหลวงอยู่สะดวกสบายเป็นอานิสงส์ของผลบุญ

คิดดูซิ

บุคคลใดขุดน้ำบ่อก่อกถนนให้คนไปมาก็ดี เราให้น้ำ ให้น้ำอยู่
น้ำกินแก่บุคคล เกิดชาติใดภพใดแล้วเราไปอยู่ที่ไหนจะไม่อดไม่
อยาก น้ำดื่มน้ำใช้อยู่สะดวกสบายเป็นอานิสงส์ จิตใจก็เยือก
เย็นด้วย

บุคคลใดให้นั่งรถนั่งเรือเป็นเจ้าของรถพาหมู่มาทำบุญทำ
ทานการกุศลเช่นนี้ หรือบุคคลชักชวนหมู่ จ้างค่ารถค่าเรือให้หมู่
นั่งไปมา ยานโท สุขโต โหดิ บุคคลให้ยานชื่อว่าให้ความสุขทุก
คน พินิจพิจารณาดูให้ดี เรานั่งรถนั่งเรือมาตั้งแต่ทางไกลหลาย
ร้อยกิโล ถ้าหากเราเดินมาแล้ว เราจะเดินมาไม่ถึง จะมีความ

ทุกข์ยากลำบากมาก หากพวกเราท่านทั้งหลายได้นั่งรถ นั่งเรือ
มาแล้ว ก็มาให้ถึงจุดหมายปลายทางได้สะดวกสบาย เรียกว่า
ให้ความสุขแก่บุคคลอื่น บุคคลที่ให้ยาน ให้พาหนะ ให้นั่งรถนั่ง
เรือนี้ เกิดชาติใดภพใดจะมีรถมีเรือนั่งไปมาสะดวกสบาย เป็น
อานิสงส์ของผลบุญของบุคคลนั้น

นี่เราพากันสร้างบุญสร้างกุศล ใครทำอะไรไว้บุญกุศลก็ย่อม
ได้ในสิ่งนั้น เราคิดดู เหตุฉะนั้นเราควรที่จะสร้างบุญสร้างกุศล
ตามกำลังของตนเอาไว้ เป็นที่พึ่งของตน คนเราเกิดขึ้นมาแล้ว
หากไม่มีทรัพย์สมบัติไม่มีสิ่งของอันใดแล้ว มันมีความทุกข์
ยากลำบาก หากทุกคนเรามีของใช้สอยและสะดวกสบาย มันก็
นำความสุขมาให้แก่พวกเรา เพราะเป็นของที่สำคัญควรสร้าง
เอาไว้

บุคคลที่สร้างปัจจัยคือถวายปัจจัยเงินทอง เงินเป็นของที่
สำคัญ เราจะซื้อเครื่องนุ่งเครื่องห่มก็อาศัยเงิน เราจะซื้ออาหาร
การกินมาบริโภค มาอยู่มากินมารับประทานก็ต้องอาศัยเงิน เรา
จะสร้างบ้านสร้างช่องอยู่ จะซื้อรถ ซื้อเรือ ซื้อสิ่งของมาใช้

ภายในบ้าน หลายสิ่งหลายอย่างเราก็ต้องอาศัยเงิน เวลาเรามีโรคภัยไข้เจ็บก็ดี เราจะไปหาแพทย์หาหมอ เราก็ต้องอาศัยเงิน เราจะซื้อหยาซื้อยามาพยาบาลตนเองก็ต้องอาศัยเงิน เหตุฉะนั้นเงินทางพระเจ้าพระสงฆ์ท่านจึงเรียกว่าปัจจัย ปัจจัยเป็นเครื่องหนุน บำรุงร่างกายของพวกเขาท่านทั้งหลายให้ทรงอยู่ได้ ได้สร้างซึ่งคุณงามความดีเอาไว้ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญหากบุคคลได้ถวายปัจจัยเงินทองไว้ตามมักมาหาได้ของตน มีน้อยก็ทำไปตามน้อย มีมากก็ทำไปตามมากเช่นนี้ หากเรายังเวียนวนในวัฏสงสารเพียงใด เรามาเกิดอีก แล้วเราจะเป็นคนมั่งมีศรีสุขมีเงินมีทองใช้จ่ายบริโภคสะดวกสบายไม่หมดไม่สิ้นเป็นอันสงฆ์ของผลบุญ

เหตุฉะนั้นทุกคนควรมาไตร่ตรองพิจารณา คนเราเกิดขึ้นมาอยู่ด้วยกันในโลกนี้ ทำไมบางคนจึงมั่งมีศรีสุขสมบูรณ์ มีเงินมีทอง มีรถมีเรือ มีตึกกราบ้านช่องอันใหญ่หลวง อยู่สะดวกสบาย เงินจับจ่ายไม่หมดไม่สิ้นอยู่ด้วยความผาสุก เช่นนั้น เราควรพากันไตร่ตรองให้ถี่ถ้วนเช่นนี้ บุคคลทั้งหลาย

เหล่านั้นตั้งแต่ชาติอดีตที่ผ่านมา พวกมันได้สร้างบุญสร้างกุศล
เอาไว้ เมื่อมาเกิดในชาตินี้แล้ว ก็ได้เป็นคนที่มั่งมีศรีสุขสมบูรณ์
เป็นพลเรือนก็มี เป็นคฤหบดีก็มี เป็นกฏุมพี เป็นเศรษฐี เป็น
พราหมณ์มหาศาล จนได้เป็นพระราชามหากษัตริย์ นั่งอยู่ในหอ
ปราสาทราชมณเฑียรอยู่สะดวกสบาย ด้วยอำนาจบุญบารมีที่
ตนเองได้สร้างเอาไว้ตั้งแต่ชาติอดีตที่ผ่านมา มาเกิดในชาตินี้จึง
เป็นคนได้มั่งมีศรีสุขสมบูรณ์ อยู่สะดวกสบายเช่นนั้น

คนเราทุกคนก็ควรพากันไตร่ตรองให้ถี่ถ้วน ดูแล้วว่าคนที่มั่ง
มีก็คือคนสร้างความดีเอาไว้ เรียกว่าบุญบารมี บุญวาสนาบารมี
ได้สร้างสมอบรมเอาไว้ เรียกว่า **บุพเพกตบุญญตา** บุคคลได้
สร้างไว้ตั้งแต่ชาติอดีตปางก่อน บุญนั้นจึงอำนวยผลให้เป็นคน
มั่งมีศรีสุขสมบูรณ์เช่นนั้น

แต่คนเหล่านี้บางบุคคลนั้นพากันเกิดขึ้นมาแล้ว แต่มาทุกข์
มายาก มาลำบาก ข้าวจะกินแต่ละมီးก็ลำบาก เครื่องนุ่งเครื่อง
ห่มก็ลำบาก อาหารการกินลำบาก บ้านอยู่ก็ลำบาก เวลา
โรคร้ายไข้เจ็บจะไปหาแพทย์หาหมอก็ไม่มีเงินมีทอง ทุกข์

ยากลำบากเหลือเกิน บางคนทุกข์ไร้เงื่อนไขอนาถาเช่นนี้ มีความ
ทุกข์ยากลำบากเช่นนี้ เป็นเพราะอะไร เป็นเพราะบุคคล
ทั้งหลายเหล่านั้นตั้งแต่ชาติอดีตที่ผ่านมาไปแล้วนั้นเค้าเกิดเป็น
มนุษย์ก็ดี เค้าไม่ได้สร้างบุญสร้างกุศล ทำคุณงามความดีอันใด
เอาไว้ ตั้งแต่เล็กจนใหญ่ จนเฒ่าจนแก่ ไม่ได้สร้างคุณงามความ
ดีอะไร เมื่อล่วงลับดับไปแล้ว ไปเกิดชาติใหม่ มาเกิดเป็นมนุษย์
ชาติใหม่ จึงไปเกิดกับคนที่ทุกข์จน ทุกข์ไร้เงื่อนไขอนาถา มีความ
ทุกข์ยากลำบากเช่นนั้น ก็อำนาจของกรรมนำให้ผลแก่บุคคลที่
ไม่ได้สร้างคุณงามความดีเอาไว้ จึงเป็นคนทุกข์ไร้เงื่อนไขอนาถา
เหตุฉะนั้นพวกเราท่านทั้งหลาย ควรมาพิจารณาพิจารณาดูให้ดี
เช่นนี้ คนเราเกิดมาเป็นคนเหมือนกัน ทำไมคนหนึ่งจึงจนเช่นนั้น
ทำไมคนหนึ่งจึงร่ำรวยมั่งมีศรีสุขสมบูรณ์เช่นนี้ เมื่อเราพิจารณา
ดูให้ดีแล้ว ทุกคนก็รักความสุข เกียดความทุกข์กันทั้งนั้นที่เกิด
ขึ้นมา ถ้าหากเรามาทำความเข้าใจเช่นนี้แล้ว เราต้องการอยาก
มีความสุขก็ให้คณะศรัทธาทั้งหลายพากันตั้งใจตั้งใจสร้างคุณ

งามความดีเอาไว้ พวกนี้ทำบุญทำทานการกุศลตามมักมาหาได้
ของตน สร้างเอาไว้

การทำบุญทำกุศลอย่าไปทำมากเกินไปให้มีความลำบาก
แก่ตนเอง ทำไปแต่น้อยๆ เราไปทำที่น้อยๆมันก็จะ เป็นกองบุญ
ใหญ่หลวงมหาศาลเหมือนกัน เราทำไปทีละน้อยๆ เหมือนกับ
หยาดน้ำฝนที่ตกลงไปในโอ่ง ตกลงไปที่ละเม็ดๆ ตกทั้งวันทั้งคืน
น้ำก็สามารถที่จะเต็มโอ่งได้ ฉันทิดก็ดี บุคคลสร้างบุญสร้างกุศล
ก็เหมือนกัน สร้างแต่น้อยๆ สร้างไม่หยุด สร้างไปเรื่อยๆอย่างนั้น
แหละ แล้วก็จะได้บุญได้กุศลเป็นกองบุญใหญ่หลวงมหาศาล
เหมือนกัน

การทำบุญทำทานการกุศลเอาไว้แหละจึงเป็นหน้าที่ของ
พวกเราท่านทั้งหลายที่จะพากันสร้างสมอบรมเอาไว้ หากเรายัง
เวียนวนในวัฏสงสารเพียงใด เรายังชำระกิเลสไม่หมดไม่สิ้นจาก
ดวงใจของเรา ไม่ได้เข้าสู่นิพพานแล้ว เราก็คงจะได้มาเกิดเป็น
มนุษย์อีก เมื่อมาเกิดอีกก็ขอให้ทุกคนนั้นเป็นคนมั่งมีศรีสุข
สมบูรณ์ เกิดขึ้นแก่ตนเองเช่นนี้

นี่ความปรารถนาของพวกเขาเราท่านทั้งหลายมีจุดมุ่งหมาย
อยากสร้างคุณงามความดีเช่นนี้เอง เราเกิดขึ้นมานี้แหละ พวก
เราท่านทั้งหลายควรไตร่ตรองใคร่ครวญให้ถี่ถ้วน พวกท่านสร้าง
คุณงามความดีเอาไว้เสีย อย่าให้มันเกิดมาเสียชาติเปล่า
ประโยชน์ องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าท่านแนะนำสั่งสอน
ตรัสเทศนาเอาไว้ว่า คนเราถ้าหากเกิดขึ้นมาแล้ว ไม่ได้สร้าง
คุณงามความดีอะไร ตั้งแต่เล็กไปจนใหญ่ ไปถึงเฒ่าถึงแก่ เป็น
อายุร้อยปีก็ตาม บุคคลนั้นเรียกว่าเกิดขึ้นมาแล้วตายจากคุณ
งามความดีที่จะพึงได้พึงถึง ก็ไม่ได้ไม่ถึง เพราะเขาไม่ทำคุณ
งามความดีอะไร หากเขาล่วงลับดับตายไปแล้ว ก็มาเกิดในภพ
ใหม่ เคঁาจะเป็นคนทุกข์ไร้เงินใจอนาถา เป็นคนไม่มีทรัพย์สมบัติ
อะไร ไม่มีข้าวจะกิน ไม่มีเครื่องนุ่งเครื่องห่ม ไม่มีบ้านที่จะอยู่
เวลามีโรคภัยไข้เจ็บ เคঁาจะไม่มีเงินมีทองใช้จ่ายบริโภค เคঁาจะ
ทุกข์ยากลำบาก องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคทรงเทศนาตรัสไว้
เช่นนี้

พวกเราท่านทั้งหลายควรสร้างคุณงามความดีเอาไว้ ถ้าหากบุคคลเกิดขึ้นมาเป็นมนุษย์แล้ว ทั้งหญิงทั้งชายก็ดี มาพากันสร้างกองการกุศลผลบุญตามกำลังคณะศรัทธาของตน ได้สร้างบุญสร้างกุศลเอาไว้เหมือนพวกคณะศรัทธาทั้งหลาย จะพากันทำบุญทำทานการกุศลถวายอาหารก็ดี ถวายผ้าผืนท่อน สไบ คิลานเภสัชปัจจัยก็ดี จะสร้างโบสถ์ สร้างวิหาร ศาลาโรงเรือน ชุดน้ำบ่อ ก่อถนนให้คนเดินไปมาอย่างนี้ให้มีความสุข ความสบายแล้ว ให้ยานพาหนะ ให้นั่งรถนั่งเรือก็ดี ให้ความสุข ความสบายแก่บุคคลอื่น ช่วยเจือจานไปตามกำลังของตนแล้ว บุคคลอย่างนี้เรียกว่าชีวิตนี้มีผล มีคุณค่า มีสาระมีประโยชน์มาก แม้บุคคลนั้นจะเกิดมาเพียงได้ ๓๐ ๔๐ ปี ล่วงลับดับตายไปก็ตาม แต่เค้าได้สร้างคุณงามความดีเอาไว้ ชีวิตเค้ามีกำไร องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้เช่นนั้น

บุคคลได้สร้างคุณงามความดีนี้ ถ้าแม้จะมีอายุสั้นก็ดีในภพที่เค้าเกิดขึ้นมา หรือเค้ามีอายุถึง ๕๐ ๖๐ ปี ๗๐ ปี ๘๐ ปีขึ้นไปก็ยิ่งได้สร้างคุณงามความดีไว้มาก เมื่อหากพวกทั้งหลายเหล่านี้

มาเกิดในภพใหม่แล้ว ก็จะเป็นเกิดอยู่ในตระกูลที่มั่งมีศรีสุข
สมบูรณ์ เกิดเป็นลูกพลเรือนตามกำลังของบุญของกุศล แล้วก็
มาเกิดเป็นลูกคฤหบดีตามบุญตามกุศลที่ตนเองสร้างเอาไว้ มา
เกิดเป็นลูกกษัตริย์ เป็นลูกเศรษฐี เป็นลูกมหาเศรษฐี เป็นลูก
พราหมณ์มหาศาล เป็นลูกพระราชามหากษัตริย์ เป็นราชบุตรา
ราชบุตรี เกิดในกองเงินกองทองมีรถมีเรือมีบ้านอยู่สะดวกสบาย
หลังใหญ่หลังหลวง มีหอปราสาทราชมนเฑียรอยู่สะดวกสบาย
นี่บุคคลที่ได้สร้างคุณงามความดีเอาไว้ก็ได้รับผลเช่นนี้

พวกเราท่านทั้งหลายต้องการคุณงามความดีก็ขออย่าให้พว
กันมีความประมาท ที่เราได้มาเกิดเป็นชาติขึ้นมาแล้ว เป็นผู้โชค
ดีได้มาเกิดเป็นมนุษย์ ได้มาเกิดเป็นมนุษย์เป็นผู้โชคดีอย่างไร
แม้เป็นหญิงเป็นชายก็ดีเกิดขึ้นมาแล้ว เป็นผู้ที่มีแข่งขามีหุมิตา
บริบูรณ์ อันนี้โชคดีอย่างหนึ่ง โชคดีอีกอย่างหนึ่ง เรามาเกิดแล้ว
เรามาได้พบพระพุทธศาสนา ศาสนธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระ
พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า เราเป็นผู้โชคดี โชคดีอีกอย่าง
หนึ่ง ยังมีครูมีอาจารย์บวชสืบๆกันมาก นำคำสอนขององค์

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาเทศนาแนะนำสั่งสอนให้พวกเรา
ได้ยินได้ฟัง ให้รู้จักบาปบุญคุณโทษ ประโยชน์หรือไม่ใช่
ประโยชน์ เราก็คะจะได้ทำเอาคุณงามความดีตั้งแต่สิ่งที่มีนเป็นผล
เป็นประโยชน์เอาไว้เป็นที่พึ่งของตน นี่แหละเป็นบุญเป็นกุศล
เช่นนี้เรียกว่าเราเป็นผู้โชคดี

บัดนี้เราได้โชคดีอีกอย่างหนึ่งเราได้สร้างคุณงามความดีเป็น
ทายาทของทางพระพุทธศาสนา เอาไว้ได้กราบ ได้ไหว้ ได้บูชา
ได้ไหว้พระสวดมนต์ ได้พากันสมาทานศีล เป็นปัจจัยที่จะหนุน
อยู่ในจิตตวิญญาณในดวงใจของพวกเราท่านทั้งหลายเอาไว้
การทำบุญทำทานการกุศลสร้างคุณงามความดีนั้นฝังไว้ที่ไหน
จึงว่าฝังไว้ในศาสนา ฝังไว้ในที่ใจของพวกเราท่านทั้งหลาย ว่า
เราได้ทำบุญทำทานการกุศลที่โน่นที่นี้ เราได้พากันสมาทานศีล
อยู่ที่โน่นที่นี้ เราได้พากันกราบไหว้บูชาไหว้พระสวดมนต์อยู่ที่
โน่นที่นี้ เราได้ช่วยคนอยู่ที่โน่นที่นี้ เราได้ทำคุณงามความดีอยู่ที่
โน่นที่นี้ บันทึกลงไปในจิตใจของตนเอง เรียกว่าฝังไว้ในศาสนาให้
มั่นคง

นี่แหละการสร้างบุญสร้างกุศล ที่เราเกิดขึ้นมาเราควรแบ่ง
ทรัพย์สมบัติของตนเองสร้างคุณงามความดีเอาไว้ เอาร่างกาย
ของพวกเราท่านทั้งหลายนี่แหละ สร้างดังได้กล่าวอันทันใด ใครถ้า
ไม่มีอะไรก็เอาร่างกายของตนเองอนุเมทนากับบุคคลอื่น เอา
ร่างกายของตนเอง เอาปากของตนเองไปชักชวนคนอื่นทำคุณ
งามความดี เอาร่างกายของเรานี่แหละ ท่านทั้งหลายทำอาหาร
การกิน สร้างอันโน้นอันนี้ ช่วยหมู่ช่วยฝูง จัดแจงอันโน้นอันนี้ ทำ
คุณงามความดี มันก็เป็นบุญเป็นกุศลเกิดขึ้น ถ้าหากเรามีอะไร
เราก็ทำไปตามมีตามได้ของเราเรียกว่าเราสร้างคุณงามความดี
เอาไว้ เป็นที่พึ่งของตนได้

บัดนี้ชีวิตของเรานี้มีกำไร มีคุณค่าสูง ไม่เกิดมาเปล่า
ประโยชน์ เป็นชีวิตที่มีคุณค่า มีสาระมีประโยชน์เกิดขึ้นเพราะได้
สร้างคุณงามความดีเอาไว้เป็นที่พึ่งของตน เมื่อเรามีที่พึ่งของตน
มีบุญมีกุศลเช่นนี้แล จิตของเราก็เป็นบุญเป็นกุศล แซ่มชื่นเบิก
บานอยู่ในการบุญการกุศลว่าทุกคนได้สร้างความคิด จิตก็เลยมี
ความสุข ตัวของความสุขนั้นแหละ เรียกว่าตัวของบุญ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ **เจตนา หัง ภิกขเว ปุญญัง วทามิ** ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เราตถาคตกล่าวว่า เจตนาเป็นตัวบุญ เหตุฉะนั้นคณะศรัทธาทั้งหลายที่ได้พากันมา ถวายผ้าป่าบังสกุลและจีวรวันนี้ก็คงจะได้สร้างคุณงามความดี เป็นบุญเป็นกุศล จิตใจทุกคนคงปลื้มปิติยินดีในชีวิตของตน

การเทศนามาแต่ต้นจนอวสานนี้ อาตมาภาพก็ขออำนวยการ อวยพรให้ท่านทั้งหลายที่ได้มาฟังธรรมในวันนี้ การแสดงธรรม ในวันนี้ นั้น ภาชิตที่อาตมาได้ยกไว้ในเบื้องต้นนั้นว่า **ปุญญา นิ** **ปรโลกัสมิง ปติฏฐา โหนติ ปาณินันติ** บุญย่อมเป็นที่พึ่งอาศัย ของสัตว์ในโลกหน้าได้ฉะนั้นแล นี่เป็นคำสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้า ก็ขอให้พวกเราท่านทั้งหลายนั้นว่าเราได้สร้างความดี เอาไว้เป็นที่พึ่งของตนดังได้กล่าวมานั้น ทำจิตใจให้เข้มแข็งใน บุญในกุศล ก็ขออำนวยการอวยพรให้ทุกคนนั้น หากทุกคนได้มีจิต ประสงค์จำนงในสิ่งใด ตั้งเอาไว้ในดวงใจแล้ว ก็ขอให้บุญกุศล นั้นจงดลบันดาลให้คณะศรัทธาทั้งหลายได้ประสบพบเห็นตั้งแต่ สิ่งที่ตนเองพึงปรารถนาเอาไว้ อีกอย่างหนึ่งพร้อมทั้งคุณพระศรี

รัตนตรัยแก้วทั้งสามประการคือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์จง
ปกป้องคุ้มครองอภิบาลรักษาให้คณะศรัทธาทุกคนไปมาที่ใดก็
ดี ให้อยู่รอดปลอดภัย ให้อยู่มีแต่สุขกายสุขใจ และขอให้ทุกคน
จงเจริญด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พละ ทุกทิวาราตรีกาล ดังได้
รับประทานวิสัยนามา ก็เห็นเวลาพอสมควร ก็ขอยุติการเทศนา
ไว้เพียงแค่นี้ เอาจึงก็มีด้วยประการฉะนี้

ที่มา: https://youtu.be/_9qSRWGzc-U